

РЕШЕНИЕ

№ 131

гр. Асеновград, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – АСЕНОВГРАД, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Иван Г. Шейтанов

при участието на секретаря Мария Ил. Ацалова
като разгледа докладваното от Иван Г. Шейтанов Административно
наказателно дело № 20235310200163 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба подадена на 09.01.2023г. от А. Т. Д., с ЕГН ***** с
адрес гр. Асеновград, ул. „ Панайот Сребров“ № 4, ет.3, ап.9, против Електронен фиш
за налагане на глоба серия К № 5977341 издаден от ОДМВР Пловдив, с който за
нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание
чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП на А. Т. Д., с ЕГН ***** с адрес гр.
Асеновград, ул. „ Панайот Сребров“ № 4, ет.3, ап.9,е наложено административно
наказание „глоба” в размер на 50.00 лв.

По първоначално подадената жалба, на 21.02.2023г. била образувано НАХД№
1136/23г. на РС Пловдив, същото изпратено на 22.02.2023г. по подсъдност на РС
Асеновград.

Жалбоподателката А. Т. Д. се явява лично за първото проведено по делото
съдебно заседание. Чрез отразеното в жалбата, се излагат оплаквания за
незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш и се моли за неговата отмяна
поради допуснати съществени нарушения и противоречие със закона, включително и
изтекла давност.

Въззиваемата страна, редовно уведомени, не изпращат представител. Според
представеното писмено становище, обжалвания фиш е правилен и законосъобразен и
като такъв следва да се потвърди.Претендират за заплащане на юрисконсултско

възнаграждение или алтернативно, при уважаване на подадената жалба, да се намали присъденото адвокатско възнаграждение до минимално предвиденото от закона.

След преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено следното:

Атакуваният електронен фиш серия К № 5977341 е бил издаден срещу А. Т. Д., за това, че на 24.05.2022г. в 10.33 часа в гр. Асеновград, на ул. „Х. Ботев ” до №97 в посока на движение на контролираните МПС от изток към запад, при максимално разрешена в населено място скорост от 50 км/ч и отчетен/приспаднал толеранс от минус 3% в полза на водача, същата като водач на МПС “Нисан Микра“, с ДК№ РВ0771 СР е извършила нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство №120ccd7, като при разрешена скорост 50 км/ч е установена скорост 64 км/ч и превишаване на разрешената скорост с 14 км/ч. Като собственик, на когото е регистрирано МПС-то била установена жалбоподателката. Съставения фиш серия К № 5977341 бил връчен на нарушителя на 29.12.2022г. /справка към адм. нак. преписка към приложеното НАХД№ 1136/23г./.

От разпита на св. Х. Х. К. се установява, че същия работи като полицейски служител в РУ Асеновград, на длъжност мл. автоконтрольор. На 24.05.2022г. св. К. бил на работа дневна смяна и около 09.00 часа се намирал на „Х. Ботев ” до №97 в гр. Асеновград. Тъй като пътния участък се е намирал в района на границите на населеното място, то ограничението на скоростта на движение на МПС там е било до 50 км.ч. До посоченото мястото св.К. се придвижил със служебен автомобил, като спирайки позиционирал носеното АТСС “ARH CAM S1“ № 120 ccd7 /т.н.камера „тринога“. Преди започване на работа, АТСС било установено, в близост до пътното платно , като било насочено в посока от идващите от гр. Кърджали към Асеновград автомобили, т.е. от изток на запад. В 10.33 часа намиращо се в работен режим техническото средство, се активирало, като с него било заснето движещо се МПС-автомобил с ДК№ РВ0771 СР, който преминал със скорост от 67 км/ч, при разрешена скорост до 50 км/ч. /снимка към адм. нак. и 5бр. снимки на СД носител „Maxell“ в плик на лист 27 от НАХД№ 163/2023г. на АРС/ Констатациите на св. К. във връзка с работата му с АТСС “ARH CAM S1“, били отразени в съставения от него, с дата от 24.05.2022г. протокол, като заснетите на този ден с устройството клипове, били изпратени автоматично за по-нататъшна обработка и анализ. На по-късен етап, информацията от работата на АТСС от 24.02.2022г. била обработена, като се е установило, че направеното заснемане в 10.33часа, съдържа снимки на лек автомобил “Нисан Микра“ с ДК№ РВ0771 СР 6307 СР собственост на А. Т. Д.. Именно превишението на скоростта от 64 км.ч., след приспадане на толеранса от 3 км.ч, станало причина да се издаде обжалвания електронен фиш, като бил връчен на А. Д., като собственик на въпросното МПС. След неговото връчване, в предвидения от закона срок, А. Д. не оспорила чрез нарочно заявление или декларация факта на

управление на автомобила.

По делото се установи и това, че за извършено на същата, дата, час и място, при управление на същото МПС, нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, от ОДМВР Пловдив спрямо А. Т. Д. е бил издаден идентичен Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 59773339 с който на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП ѝ била наложена „глоба” в размер на 50.00 лв. Той също е бил обжалван от нейна страна, като на 21.02.2023г. първоначално било образувано НАХД№ 1137/23г. на РС Пловдив. Съдебното производство по същото е било прекратено, като делото изпратено на 17.05.2023г. по подсъдност на РС Асеновград, където е било образувано НАХД№ 318/2023г. на АРС-П-ри н.с. Поради идентичност на установените нарушенията в двата издадени спрямо А. Т. Д. електронни фиша, с решение № 103/21.07.2023г. НАХД№ 318/2023г., на основание чл. 84 от ЗАНН вр. чл. 24, ал.1,т.6 от НПК обжалвания Електронен фиш серия К № 59773339 е бил отменен, като производството по по-късно образуваното дело е било прекратено. Решението не е обжалвано и е влязло в сила на 12.08.2023г.

Гореописаната фактическа обстановка съдът намира за безспорно установена въз основа на събраните в хода на производството гласни доказателства от разпита на св. Х. Х. К., писмените и веществени такива: Електронен фиш серия К № 5977341 на ОД на МВР гр. Пловдив, удостоверение за одобрен тип техническо средство, удостоверение от проверка на мобилна система за видеоконтрол, протоколи за проверка на мобилна система за видеоконтрол “ARH CAM S1“, 1бр. СД съдържащ запис на снимка № 4252 и останалите събрани и приобщени по делото писмени доказателства, включително и приложеното НАХД№ 318/2023г. по описа на АРС .

Съдът намира жалбата за допустима, а разгледана по същество, ведно с направените възражения в съдебно заседание, за неоснователна.

При анализа на обстоятелствата по делото не се констатира допуснати процесуални нарушения включително и на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, които да доведат до отмяна на обжалвания фиш серия К № 5977341. Съгласно текста на чл. 189, ал.4 от ЗДвП то „При нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В случая обжалвания ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, представляващия дружеството, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата,

срока, сметката начините за доброволното е заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.” Направените възражения относно допуснати процесуални нарушения свързани с издаването на ел. фиш се явяват неоснователни. При анализа на събраните по делото доказателства, не се установяват и допуснати от контролния орган нарушения при работата му с АТСС, които също да водят до изводи относно отмяна на обжалвания фиш. Безспорно по делото се установи, че използваното АТСС е било временно разположено на контролирания пътен участък. Съгласно дадената легална дефиниция в т.65 от §6 от ДР към ЗДвП, използваното АТСС е било мобилно такова, тъй като е било „прикрепено към превозно средство и временно разположено на участък от пътя, установяващ нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.” Представеният по делото протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система съдържа нормативно изискуемите реквизити и представлява доказателство относно мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, режима на измерване, посоката за задействане и други обстоятелства, необходими да бъде извършена преценка за законосъобразността на издадения електронен фиш. В протокола е отразен както режим на измерване, така и посока за задействане - в случая “П”, което означава „приближаващ”. Горното означава, че спрямо АТСС, което се е намирало на пътния участък, заснетия автомобил е следвало да се движи с скорост до 50 км.ч. Това означава също така, че самото нарушение е установено, след като автомобила вече се движил в зоната на въведена забраната за общото ограничение в населеното място. За полицейските служители не е било налице каквото и да е задължение да спират нарушителя и да му съставят АУАН или друг вид фиш. В случая не е оспорен и факта на управление на лекия автомобил от страна на нарушителката на посочените в ел.фиш време и място. Като е налице и пълно съответствие със снимковия материал приложен към адмн. нак. преписка.

В приложения към преписката Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или системи по чл.10 от Наредба № 81213-532 от 27.01.2021г., са отразени всички изискуеми от закона обстоятелства относно неговото използване. От същия протокол се установява, че за времето от 09.00 часа до 13.00 часа на 24.05.2022г., по време на наряда на полицейския служител, с това АТСС са били заснети общо 101 нарушения. В протокола са отбелязани мястото на извършване на контрол и че за същото е налице общото ограничение от 50 км.ч. важащо за населеното място.

От представения по делото Протокол за проверка на мобилна система №120-СГ-ИСИС от 02.12.2021. /от адм.наказателната преписка/ се установява, че използваното техническо средство е преминало съответната проверка, като неговата годност е до 02.12.2022г.

В действителност от приложената към адм. наказателната преписка черно бяла снимка и от записите върху 1 бр.СД са установява, че същите съдържат изображения на автомобил марка “Нисан Микра“, с ДК№ РВ0771 СР. Доколкото именно такъв модел автомобил с такъв номер са описани в обжалвания ЕФ, то е налице една непрекъсната връзка от доказателства, от които единствения възможен извод, е че регистрационния номер, които тези доказателства възпроизвеждат принадлежи на автомобил, който е бил заснет с превишена скорост с посоченото в протокола АТСС. Собствеността на този автомобил се установява от приложената към адм. наказателната преписка справка от ПП и КАТ при ОД на МВР Пловдив.

Направеното възражение във връзка с неприлагането на чл.39, ал.2 вр. ал. 4 от ЗАНН, се явява неосновното, като то следва да бъде оставено без уважение. Действително от текста на чл.39, ал.4 от ЗАНН, се установява, че в „случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш“. Същия следва да се тълкува във връзка с чл. 85а ЗАНН и чл.39 ал.2 ЗАНН. От текста на чл.85а от ЗАНН става ясно, че “Доколкото в този закон няма особени правила за административнонаказателния процес при нарушения, установени с техническо средство или система съгласно чл. 39, ал. 4, се прилагат разпоредбите на Закона за движението по пътищата”. Т.е. в случаи от категорията на процесния, ЗАНН няма приоритет пред разпоредбите на ЗДвП. В този смисъл следва да се тълкува и текста на чл. 165, ал.3 от ЗДвП (обн. ДВ, бр. 19 от 2015 г.), приет в съответствие с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС, съгласно който на Министъра на вътрешните работи е вменено задължение за приемане на наредба за реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. В изпълнение на тази разпоредба е приета Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. (обн. ДВ, бр. 36/19.05.2015 г.), с която са уредени условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, като тези условия и ред обхващат както стационарните, така и мобилните АТСС. В цитирания подзаконов нормативен акт са регламентирани ясни и конкретни правила за използване на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, които са в съответствие с мотивите в ТР № 1/26.02.2014 г. на ОС на ВАС. Към датата на извършване на процесното деяние, нарушения от тази категория могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш чрез използване на стационарни АТСС и мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол. Налице е нова нормативна уредба, съгласно която електронен фиш за санкциониране на допуснато нарушение на ЗДвП може да бъде издаден, когато

нарушението е установено и заснето с мобилно АТСС, при спазване изискванията на Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. От доказателствата по делото се установява, че процесното нарушение е констатирано при спазване на всички съществени условия, регламентирани в наредбата. Относно неприложимостта на чл.34, ал.4 вр. ал.2 от ЗАНН са множество постановени решения, посочването на които за процесуална икономия съдът ще спести в настоящето изложение. В действителност налице са и решения в противоположна посока /цитирани в жалбата/, но съдът не споделя тази съдебна практика, поради и което намира това възражение за неоснователно, като го остави без уважение. Анализа на приложимите норми дава основание да се направи извод, че процедурата по издаване и обжалване на електронния фиш е уредена в чл.189, от ал.4 до ал.11 от ЗДвП, приложим по изричното препращане на чл.85а от Особените разпоредби на ЗАНН. В действителност в текста на чл.189, ал.14 от ЗДвП се предвижда, че за неуредените в този закон случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и фишове и по изпълнението на наложените наказания се прилагат разпоредбите на ЗАНН. Тъй като обаче в ЗАНН няма процесуални норми за издаването на ЕФ, то следва да намери проява общият принцип, че ангажирането на административнонаказателната отговорност не може да бъде обосновано с разширителното тълкуване или чрез тълкуване по аналогия на закона. Всички тези обстоятелства, явно са били отчетени от АНО, като същия правилно е счел, че в случая следва да процедира съобразно правилата посочени в чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1 т.2 от ЗДвП, а не тези по чл.39, ал.4 вр. ал. 2 от ЗАНН.

Направените възражения с оглед приложението на разпоредбата на чл.34, ал.1 от ЗАНН се явяват неоснователни и също следва да се оставят без уважение. Анализа на събраните по делото доказателства установява, че в настоящия случай няма как да бъде приложена разпоредбата на чл. 34 от ЗАНН. В действителност ЕФ има двойка природа- той играе ролята не само на АУАН, но и на наказателно постановление /акт едновременно с установителни и санкционни последици/ и за него срока по чл. 34 от ЗАНН не важи. Предвид датата на извършване на нарушението 24.05.2022г. то няма как да се приложи абсолютната давност по чл. 81, ал.3 от НК, която е 4,5 години.

При тази установената фактическа обстановка съдът приема, че от страна на жалбоподателката е осъществен съставът на вмененото ѝ административно нарушение. Нарушението за което е ангажирана нейната отговорност, касае превишаване на разрешената скорост, която за път в населено място за което е въведено общото ограничение на скоростта до 50 км/ч, в какъвто смисъл е и текста на посочената като нарушена разпоредба на чл.21, ал.1 от ЗДвП. От събраните в хода на производството доказателства се установява съставомерността на констатираното нарушение, тъй като автомобилът на нарушителката Д. е заснет при движение със скорост от 64 км/ч, с автоматизирано техническо средство, като при определяне на размера на точната

скорост и глобата е отчетена и допустимата грешка/толеранс от 3 км/ч при измерване на скоростта, при въведено ограничение от 50 км/ч.

При определяне на наказанието, АНО се съобразил изцяло с това, че нарушението е в населено място и превишението се явява с 14 км.ч. над допустимата скорост, то на нарушителя е била наложена глоба, чийто размер е бил изцяло съобразен с предвиденото в закона. Видно от обжалвания електронен фиш, то наказанието е определено на основание чл.182,ал.1,т.2 от ЗДвП. Същия предвижда, че „Водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 11 до 20 км/ч глоба 50 лв. За съдът не е налице възможност да коригира така определената от АНО глоба в размер на 50 лева, като може единствено може да потвърди санкцията в този й размер.

При този изход на делото основателно се явява и искането на искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на основание чл.63д, ал.3 вр. ал.1 от ЗАНН на възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита. Предвид липсата на изрична уредба в АПК, същото е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ. Според последната разпоредба, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 80 до 150 лв. Съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК конкретния размер по всеки спор се определя от съда. В случая, като се отчете неговата фактическа и правна сложност, макар че делото приключи в четири заседания, то съдът счита, че присъждането на по-голямо юрисконсултско възнаграждение от минимално предвиденото в чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ не би било оправдано. Така, съобразно фактическата и правната сложност на делото и проведените съдебни заседания, съдът счита, че на АНО се следва възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита в размер на 80 лева на основание чл. 144 от АПК вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Посочената сума следва да се присъди в полза на ОД на МВР Пловдив, като А. Т. Д. бъде осъдена да я заплати.

Мотивиран от горното Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 5977341 издаден от ОДМВР Пловдив, с който за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.2 от ЗДвП на А. Т. Д., с ЕГН ***** с адрес гр. Асеновград, ул. „ Панайот Сребров“ № 4, ет.3, ап.9 е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50.00 лв.

ОСЪЖДА А. Т. Д. с ЕГН ***** с адрес гр. Асеновград, ул. „Панайот Сребров“, № 4, ет.3, ап.9 да заплати на ОДМВР Пловдив с адрес гр. Пловдив, ул. „Княз Богориди“ № 7, сумата от 80.00 лв. /осемдесет лева/ за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14 дневен срок от съобщаването му на страните, пред Административен съд Пловдив, на основанията, предвидени в Наказателнопроцесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съдия при Районен съд – Асеновград: _____